

8.1.2018

Diskriminerings- och jämställdhetsnämndens beslut angående diskriminering av funktionsnedsatta personer

Arrangemangen för politisk tillställning som var öppna för allmänheten men arrangerats i otillgängliga utrymmen ledde till indirekt diskriminering av funktionshindrade (3 fall)

1.

Sökande som behövde rullstol för att röra sig, ansåg sig ha blivit diskriminerad då han inte kunnat medverka på grund av otillgänglighet i en politiskförenings tillställning som var öppen för allmänheten.

Svarande meddelade att de i mån av möjlighet arrangerar sina tillställningar i enkelt tillgängliga utrymmen och att de oftast arrangerar egna tillställningar i sina egna utrymmen. Enligt svarande arrangerades ifrågavarande tillställning på väldigt kort varsel på grund av föreläsarens överrasknings besök i Åbo, svarande kunde därför inom en vecka få de utrymmen de ville ha. Därför hölls tillfället i svarandes egna utrymmen som inte är tillgängliga. Svarande redogjorde inte för vilka andra utrymmen än Åbo huvudbiblioteks Studio-utrymme de skulle ha försökt få till sitt förfogande för tillfället. De redogjorde inte heller för att andra tillgängliga utrymmen inte skulle ha varit tillgängliga.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ansåg därför att det inte var fråga om exceptionella godtagbara grunder för arrangemanget.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ansåg att svarande gjort sig skyldig till indirekt diskriminering av sökande då de arrangerat för allmänheten öppna politiska tillställningar i otillgängliga utrymmen. Nämnden förbjöd svarande att fortsätta eller förnya den diskriminerande behandlingen gentemot sökande eller annan funktionsnedsatt person.

2.

Sökande som behövde rullstol för att röra sig, ansåg sig ha blivit diskriminerad då han inte kunnat medverka på grund av otillgänglighet i en politiskförenings valtillställning som var öppen för allmänheten.

Enligt svarande var det fråga om en större helhet som gällde kommunalvalskampanj och en kväll på nattklubben D. Vid beslutet att arrangera evenemanget var man medveten om att utrymmet är otillgängligt.

Svarande motiverade sitt förfarande med att målgruppen de var ute efter endast fanns i den utsträckningen i just de ifrågavarande utrymmena samt med att det var fråga om endast ett otillgängligt valkampanjs tillfälle, medan alla andra valkampanjs tillfällen som svaranden organiserade hade arrangerats i tillgängliga utrymmen.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ansåg att det för en framgångsrik kampanj är en godtagbar orsak att arrangera olika slags evenemang för olika

8.1.2018

målgrupper. Svarande hade med sitt evenemang försökt nå 20-40 – åriga världsförbättrare och intresserade av stadskultur. Svarande meddelade att de är medvetna om att det inom denna grupp finns funktionsnedsatta personer. Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden höll därmed inte svarandes målsättning och sättet de försökte nå det ändamålsenligt och nödvändigt, då de arrangerade evenemanget i otillgängliga utrymmen. Svarande nekade inte att det skulle ha funnits andra tillgängliga utrymmen till förfogande för att arrangera evenemanget. Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ansåg därmed att det inte var fråga om en exceptionell godtagbar grund för arrangerande av evenemanget. Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ansåg att svarande gjort sig skyldig till indirekt diskriminering av sökande då de arrangerat politisk öppen tillställning i otillgängliga utrymmen. Nämnden förbjöd svarande att fortsätta eller förnya den diskriminerande behandlingen gentemot sökande eller annan funktionsnedsatt person.

3.

Sökande som behövde rullstol för att röra sig, ansåg sig ha blivit diskriminerad då han inte kunnat medverka på grund av otillgänglighet i en politiskförenings för allmänheten öppen tillställning.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ansåg att det i ärendet var ostridigt att evenemanget hade arrangerats i mötesutrymme som inte var tillgängligt på så vis att sökande inte på säkert vis skulle ha kunnat delta med rullstol.

Svarande medgav att de inte uppmärksammat att utrymmet inte var tillgängligt då de arrangerat den för allmänheten öppna tillställningen.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ansåg att det därmed inte var fråga om godtagbara grunder för arrangemanget.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ansåg att svarande gjort sig skyldig till indirekt diskriminering av sökande då de arrangerat politisk öppen tillställning i otillgängliga utrymmen. Nämnden förbjöd svarande att fortsätta eller förnya den diskriminerande behandlingen gentemot sökande eller annan funktionsnedsatt person.

Riksdagens tillfälliga utrymmen för att följa med plenum från publikutrymmen var inte diskriminering av funktionsnedsatt person trots dess otillgänglighet

Sökande behövde rullstol för att röra sig. Han kunde inte på våren 2017 följa med riksdagens plenum debatt i de tillfälliga utrymmena, eftersom utrymmenas plenisals publikläktare endast var tillgängliga med trappor.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ansåg att det hade uppkommit antagande om indirekt diskriminering. Nämnden ansåg att svarande hade kunnat häva antagandet om diskriminering genom att utreda, att dess syfte varit godtagbart och tillvägagångssätten varit ändamålsenliga och nödvändiga. Nämnden ansåg även att det

8.1.2018

inte var fråga om trakasserier i enlighet med diskrimineringslagen eller att svarande skulle ha försummat sin skyldighet att arbeta för jämbördighet. Nämnden förkastade ansökan.

FPA:s tillvägagångssätt vid arrangerande av tolkningstjänster var indirekt diskriminerade av en person med synhörselskada

Person med synhörselskada ansåg sig ha blivit diskriminerad då han, trots sitt beslut om tolkningstjänst, inte fått den tolkningshjälp han behövt. Enligt tolkningsbeslutet har han som synhörselskadad rätt att få tolkningstjänst som FPA erbjuder. Sökande hade behövt tolk för en tidpunkt som tolk med synhörselskadadkompetens inte fanns tillgänglig. Fastän sökande uttryckligen bad om det förmedlades det inte en tolk med kompetens för att tolka för hörselskadade, då de inte hade kompetens för att tolka för synhörselskada.

Svarande konstaterade, att sökandes tolk förfrågningar hade varit utmanande och att förfrågningarna hade kommit med mycket kort varsel. FPA:s tolkningstjänst ansåg att sökandes förfrågan om tolkningstjänst hade framskridit i enlighet med FPA:s interna regler. Tolkningstjänsten har inte rätt att förmedla tolk åt en kund, ifall tolken inte har kompetens som uppfyller kundens profil.

Eftersom reglerna som framstod som jämlika hade satt sökande i en sämre ställning än andra på basen av sökandes synhörselskada ansåg diskriminerings- och jämställdhetsnämnden att det hade uppkommit antagande om indirekt diskriminering.

Nämnden ansåg att kravet som satts på tolkarna inte varit flexibelt, inte heller hade man vid förverkligande beaktat synhörselskadades individuella behov vid tolkningstillfället. Nämnden ansåg att det i sig godtagbara syftet, att trygga tolkningarnas kvalitet, inte hade uppnåtts på ett ändamålsenligt och godtagbart vis så som framkommer ur diskrimineringslagens 13 §. Nämnden ansåg att FPA inte hade beaktat sökandes önskemål och individuella behov i enlighet med tolkningstjänstlagens 10 § då de arrangerade tolkningstjänster. Det som FPA framhöll berättigade inte FPA att sätta sökande i en sämre position än andra på basen av sökandes synhörselskada.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden konstaterade att FPA tidigare har fått ett beslut om förbud mot diskriminering i likande ärende. På så vis borde FPA som arrangör av tjänsterna ha vetat på vilket sätt diskrimineringslagen anpassas i dylika fall och att det är fråga om diskriminering i enlighet med diskrimineringslagen att sätta sökande i sämre situation än andra på basen av dennas synhörselskada.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ansåg det därmed vara skäligt att förlägga beslutet om förbud med ett vite på 25.000 euro.

8.1.2018

Ytterligare information: Diskriminerings- och jämställdhetsnämndens generalsekreterare
Juhani Kortteinen tfn. 0295 150151, e-post: juhani.kortteinen@oikeus.fi

DISKRIMINERINGS- OCH JÄMSTÄLLDHETSÄMNDEN

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden är ett självständigt och oberoende rättsskyddsorgan som förordnats av statsrådet. Nämnden övervakar iakttagandet av diskriminerings- och jämställdhetslagen i privat verksamhet samt i offentlig förvaltning och affärsverksamhet. Till nämndens behörighet hör inte frågor som gäller arbetslivet om det är inte fråga om tillämpning av jämställdhetslagen.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämndens behörighet omfattar inte ärenden som gäller privat- och familjelivet eller religionsutövning.

Ärenden kan föras till nämnden av den som anser sig ha blivit diskriminerad eller utsatt för repressalier eller diskrimineringsombudsman eller med målsägandens sammanlyst sammanlutning som främjar likabehandling.

I de ärenden som hör hos tillämpningsområden av jämställdhetslagen kan ärenden föras till nämnden endast av arbetsmarknadscentralorganisation eller jämställdhetsombudsman.

Ett ärende som är anhängigt i domstol eller hos någon annan myndighet tas inte upp till prövning i nämnden.

Nämndens uppgift är att ge rättsskydd till dem som upplever sig ha blivit diskriminerade eller utsatta för förbjudna repressalier i anslutning till diskriminering.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden kan förbjuda att fortsätta eller upprepa diskrimineringen eller repressalierna samt förena sitt beslut med vite och utdöma det.

Nämnden kan förelägga aktören att inom skälig tid vidta åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter enligt diskrimineringslagen. Den kan även fastställa förlikning mellan parterna.

Nämnden kan inte förordna att gottgörelse eller annan ersättning betalas.

Ytterligare kan nämnden yttra sig om tillämpning av lagen om diskriminering eller jämställdhet på begäran av domstol, diskrimineringsombudsman, jämställdhetsombudsman eller annan myndighet eller förening

Ändring i nämndens beslut kan sökas hos förvaltningsdomstolen.

Handläggningen av ansökan i diskriminerings- och jämställdhetsnämnden är avgiftsfri och nämndens expeditioner är avgiftsfria. Parterna betalar själva de övriga rättegångskostnaderna.

Närmare information om diskriminerings- och jämställdhetsnämnden: <http://yvtltk.fi/sv/index.html>

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden
PB 27
FI-00023 Statsrådet

Diskriminerings- och jämställdhetsnämndens e-post: yvtltk@oikeus.fi